

MISTERI A PARIS

Hi havia una vegada en la capital de França (Paris), una ciutat preciosa on viu gent molt alegre. Estel una detectiu professional, acaba de resoldre el misteri del gat desaparegut, que en realitat estava dormint baix un llit. Estel va tornar a casa decebuda pel misteri del gat, ella volia un misteri de veritat!!! Com eixos dels llibres que li agradaven tan, ella desitjava ser una detectiu de veritat.

Per la vesprada Estel va eixir de casa en busca d'un misteri, passejant va encontrar a la seua companya de la universitat, que estava buscant la llibreta de valencià.

– Estel ajudam a buscar la llibreta! Va dir la companya de la universitat.

Estel va passar de llarg.

– Doncs, vaja detective tan roina! Va seguir la universitaria.

– Vaaal, va sentir Estel.

– On estaves l'última volta? Va preguntar Estel.

La universitaria Delfine, va rebuscar per la motxilla per encontrar la seua agenda, - està ací, està ací !!!!!!! Gracies Estel.

Estel va rondinar, però va seguir cap avant. Es va dirigir cap a la plaça. Quan ja estava allí es va parar cap a la vitrina de la sabateria més cara de França. Es va fixar a la vitrina i faltava una sabata. Va entrar a la tenda i li va preguntar a la tendera, que si s'havia donat conte que faltava una sabata en la vitrina. La tendera va contestar que estaven canviant la decoració i les sabates de la vitrina. Va mirar cap arrere i va vorer una encarregada canviant les sabates. Estel va eixir de la tenda ben decebuda. - Un altre misteri ridícul !!!!!!

Va tornar a casa, es va preparar el sopar, es va pegar una bona dutxa i se'n va anar a dormir.

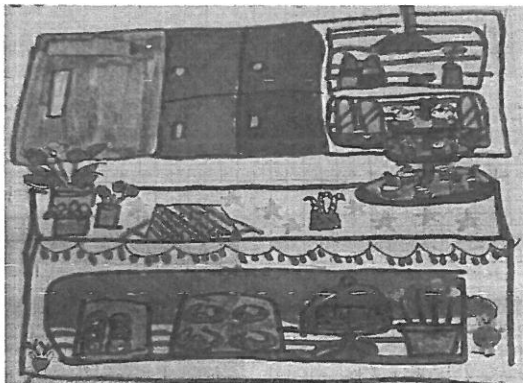
Al dia següent, es va alçar ho va preparar tot i se'n va anar a la universitat. Després de les classes va anar al menjador i va dinar, en acabar-se el menjar, se'n va anar a passejar al parc, i de sobte es va recordar, que hui era la nit de Nadal !!!!!!!

Se'n va anar a la plaça per vore l'arbre nadalenc i demanar un desig, però no ho podem dir perquè sinó no es compliria. Quan anava de camí a la plaça es va trobar un gatet i se'l va portar cap a la plaça. En la plaça va vore l'arbre nadalenc aquest any tenia més llumetes, i per Estel era més bonic.

Es va fer de nit i es va anar a la seua casa esperant els regals. N'hi havien molts!!!!!! Va començar a obrir-los, per al poc temps el telèfon va sonar. Era Héctor el de la pastisseria de la plaça. Estel sempre anava a la seua pastisseria, després de la universitat a fer-se una

bona tassa de xocolata calenta en muffins.

Estel el va agafar.

– Bona nit, qui es ??? Va dir Estel

– Bona nit! soc Hèctor. Mentre que estava obrint els regals de sobte va sonar l'arma de la pastisseria, vaig anar i el cristall de la vitrina estava trencat i faltava la recepta secreta i familiar dels teus muffins preferits !!!!!!!!!!!

– Tranquil Héctor, segur que aconseguim delatar al culpable, vaig cap allà. Quan ja estava allí, Estel va tranquil·litzar a Héctor. Estel va sacar la llibreta de la seua motxilla, i va començar apuntar coses de la zona del crim.

Quan va acabar va començar a preguntar. – Tens algun enemic ???? Va dir Estel.

– Ara que ho pense, sí, el de la pastisseria d'en front, sempre ha volgut rivalitzar amb mi, va contestar Héctor.

– Esperarem fins al matí i li interrogarem o planejarem algun pla. Bona nit!-va dir Estel i se'n va anar.

En arribar a casa Estel, va obrir els regals i Héctor també.

Pèl matí, Estel i Héctor es van alçar al mateix temps, Estel es va dirigir cap a la pastisseria de Héctor, per sort com era dissabte la pastisseria d'en front, Javier va obrir. Héctor i Estel es van dirigir cap a la pastisseria d'enfront. Estel va entrar pèl conducte que du a la oficina de Javier, ella ja s'havia per on era, mentres que Héctor entra per la porta per a fer una distracció. Estel encontra el conducte de la oficina de Javier, agafa una corda que portava en la seua bossa i la lliga a un clau del conducte, i baixa per ella. Quan baixa, rebusca els papers i encontra un caixó secret busca per ací i encontra la recepta secreta dels muffins nadalencs. La agafa i puja per la corda, se la guarda en la bossa, torna a l'entrada de la pastisseria i crida a Héctor. Héctor no agafa el telèfon, però sap que es Estel i ix fora de la pastisseria, on esta esperant-la Estel. Entren dins, i li pregunten a Javier, – Per què has furtat la recepta de Héctor ????

– Es que totes les receptes que teniu estan boníssimes, i des de que vau obrir la pastisseria, a la meua no va ningú !!!!!!!

– Tampoc tens raó per a furtar la recepta! va dir Estel.

– Ho sent! Javier es va disculpar.

– No passa res, però a la pròxima me la demanes, va seguir Héctor.

– Tranquil! No anem a denunciar-te, adeu va dir Estel, i se'n va anar.

Però antes, Héctor va dir – Vols vindre a la meua pastisseria a fer muffins?????

Javier va acceptar i se'n van anar a la pastisseria de Héctor. En acabar els muffins, van anar al centre de la plaça del gran arbre a reunir-se amb Violete la millor amiga d'Estel, perquè l'havia cridat mentres que estaven fent els muffins i a més no l'havia vist en tot el nadal.

I aixina es com el desig d'Estel es va complir.